

vere, jeligenk: Istenünk a békesség teremője, a békeszerző Isten!

Nagy sor a békesség, mert a magasságok lakói is békére vannak utalva. A világ nagyjai, az emberiség magaslatainak, trónjainak lakói huzakodva értették meg a történelmi fejlődés során, hogy nem hadi dicsőség keresése, hanem békés fejlődés vezetése magasztos hivatásuk. Békés elégedettség a mélység, a népelet mélységeinek rétegeiben szilárd alapja a magasban álló trónnak. Nem ott van békesség, ahol az önkény zsarnoki kézzel dobja áldozatul bábusereg gyanánt népének millióit, hanem ott, ahol a régi tanítás érvényesül: ahol kettős békeüdvével köszöntik a királyt: üdv néked és üdv népednek, amely segítő lelkesedéssel sorakozik zászlód alá.

Messze van még a messiási világképe, egész bolygónk népszövetkezése, a földkör állam-szövetsége, azért utalvák a trónok magasságainak lakói a mélység lakóinak sorakozó hűségére, megbékült ragaszkodására, összefogó, békés áldozatkészségére.

Nagy sor a békesség, mert a papi áldás utolsó szava, amelyben kicsücsösödik az áldó ignek emelkedő vonala, az egybesereglett hivek mindegyike felé szálló: békesség! Sohasem lázít, sohasem békétlenit a hitnek hirdetése: amikor tetőzik az áldás, minden vágy, minden óhajítás, minden áldó fohász ebben az egyben csücsösödik ki: a társadalom békességét hirdeti, kéri, a régi tanítás szerint: Nincs az Istennek áldástartója csak egy: a békesség!

Nagy sor a békesség, mert még Mózes is szerette a békét. A hatalmas, a törvényszabó egyéniség, a hadvezér, a hódító, a honfoglaló háboruban él a békével. Aki újat teremt, aki tömegeket szerves egésszé szervez, aki törvénytiszteletre szorít, az erős meggyőződés, a nagy feladatokra hivatott szilárd akarás — nem lehet engedékeny, nem lágy, ernyedtt, petyhüdt. A nagy ember alkotó ereje nem alkuszik, szét-töri felháborodásában a törvénytáblákat, mert látja a nép elpártolását. A duzzadó őserő nem megjuhászokdó kényelmet keres, hanem letöri az ellentállást, letiporja az ellene kelőt. És mégis, akiben mindez egyesült, Mózes, a hadvezér, aki háborúra kész, ő is szól: Ha valamely város ellen vonulsz, hogy háborút viselj ellene, előbb hívjad föl békességre! Keresd a békét!

Mert a háboru romboló eszköz, a béke újra-építő cél;
a háboru bódító méreg, a béke tápláló kenyér;
a háboru száguldó vihar, a béke üdítő szellő;
a háboru cikázó villám, a béke éltető napsugár;
a háboru háborgó tenger, a béke enyhésző révpart;
a háboru zürös hangzavar, a béke egybecsen-gő összhang;
a háboru a satnyuló nép életszükséglete, a béke a megújuló nemzet életigénye;
a háboru a férfiak fegyvere, a béke az anyák imádsága;
a háboru vérengző embertelenség, a béke an-gyali áldás.

Angyali áldásul várjuk a békét, esteledő háborúra hajnalodó békét, nemzetördelő harcra, nemzetforrasztó békét. Naphaladat tájt jár immár a háboru s talán pitymallik már a béke-egyezés pirkadó derengése, virradatos hajnalhasadása: a békeszerző Isten csodatette.

Nagy sor a békesség, mert még a holtak is reá utalvák. Nagy sor a béke, a jámbor elhunytak osztályrészeül adatott, mert meg vagyunk írva: jöjjön el a békesség, nyugodjanak fekvőhelyükön. A béke révén vannak, mégis

békére utalvák az elhunytak, a túlélők békéjére, amely nélkül siri álmuk sem zavartalan.

A túlélők békéjében sarjad a hir, az emlékezet; megoszló, pártos ítélet helyébe, osztatlan, pártatlan elismerés lép, ha béke füzi össze a túlélőket, ha nem rántódik le a pártok szennyes harcaiba a multnak vezérlője. A túlélők békéjében virul a kegyelet virága. Csak a béke ápol virágot, a háboru eltapossa. Vérben gázol, érzéketlenné teszi a lelket. — Mikor ezrével hullanak, mi néki egy halottal több? De akinek az az egy minden reménye volt és minden öröme, az nem fásul el, nem tompul el! Sajgó fájdalommal telik el szived, háboru árvája, háboru özveggye, gyászoló szülője. Rohamra hí a kürt, röpi a halálhozó szilánk — hörg a mell — hazaszáll a hir és áthun hull a könny! Akik a harcúterén vértettettek el, akiket kórúgyon ápoltunk, de meg nem válthattunk az életnek, akiket itt kísértünk a nyugalom helyére, akiknek hűlemedett hamvait a szerető kegyelet hazahozta s akik messze idegenben alusztok jelentelen hant alatt: megdicsőültetek az értünk való halálban, zokogva keresünk az öröklét glóriájában, Isten örök békéjében. Amen.

SZÉCSI EDE

bank- és váltó-üzlete

Kigyó-utca 5. sz.

hivatalos aláírási helye

a most kibocsátásra kerülő

6%-os

III. hadi kölcsön-nek

Jegyzések nálam bejelenthetők az eredeti hivatalos feltételek mellett.

Kivánatra a jegyzett kötvényekre kölcsönt nyújtok

80% erejéig

1917. december 31-ig biztosított

5% kamat mellett

Kopny Gyula

Auer-fény világítási- és
jókarszolgáltatási vállalat

Szeged, Kosuth Lajos-sugárút 1. szám.

Csillárok, gázfűzők és
mindennemű gázfelszerelés
és kábel cikkek raktára is

Telefon: 438.

Telefon: 438.

HIREK

0000

A török Vörös Félhold képeslevelező-lapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

Se a fegyverrel!

— John Greenleaf Whittier.* —

„Tedd el a kardod!” — zeng az Ur igéje
Ma is, — ha halkul az ágyuk nyögése —
A földön, hol véres sarló arat
És nem hagy mást, csak üszkös hamvakat;
Lőárkokon, hol névtelen halottak
Dőltek rendekbe; tüzesőbe fulladt
Holt városok felett; jajszókon át,
Miknek elfuló, gyászos dallamát
Egyre kiáltják kinzott fia,
Férje, testvérei, szerettei
Távol házukban csüggő nők s anyáknak,
Kik soha vissza nem térőkre várnak...
Oh emberek, halljátok meg e hangot,
Békét nekünk, — dobjátok el a kardot!

Ne féljete! Jó messze, szép Keletre
Beszélnek egy mesét hűs őszi este,
Tűz körül ülve mongol pásztorok; —
Mély figyelem közt, szájon ez forog:
Egyszer, — áldásosztó útjára kelve, —
Buddha, a szent, kit jóra hajt a lelke, —
Utjában egy vad óriásra lett,
Ki nagy dühében, ily szavakra kelt:
„Béke fia! a sorsod kezd betelni,
Gyűlölnöd kell ezentúl s nem szeretni!”
Buddha, a védtelen, mitől se félve,
Szeliden néz az óriás szemébe. —
„Szegény! — szól — én még téged is szeretlek!”
... E szókra im, a szörnyű nagy harag
Elült s a rémes nézésű alak
Szelid galamb lett, — azzá lön a lelke, —
S a hol a bösz düh menydörgése zenge,
Szólt a galamb, Buddha fölött kerengve:
„Szeressünk és meghal a gyűlölet.
A béke győz minden gonosz felett!”...

Zsoldos Benő.

Babakiállítás.

(Saját tudósítónktól.) Fényes sikere volt a mult év decemberében annak a babakiállításnak, amelyet a Felebaráti Szeretet Szövetség rendezett. Ez a szép siker bátorította fel a Szövetséget arra, hogy az idén ugyanilyen, de még nagyobb méretű kiállítást rendezzen. A rendezést Nónay Dezsőné kitérte kezeire bízta. A tavalyi kiállításnak is ő volt a lelke és rendező szelleme, ami már egymagában is biztosíték az idei kiállítás sikerére nézve.

A kiállítás vezetősége minden kedden és pénteken délután 4^{1/2}—6 óráig az Uri Kaszinóban tevékenykedik, még pedig a szó legigazibb értelmében. Mert ezalatt a tevékenykedés alatt nem afféle ülésezést kell érteni, amelyen elhatározzák, hogy máskor határoznak, hanem ott dolgoznak. Babaruhákat készítenek, kézimunkáznak, babákat öltöztetnek stb. Ép ezért a kiállítás rendezősége szívesen látja a mondott helyen mindazokat, akik ebben a szórakoztató és egyúttal hasznos és jótékony munkából részt kérnek. Egyúttal arra is kéri a szövetség Szeged közismerten jószívű és jótékonykodó társadalmát, hogy a kiállításra küldendő holmikkal: babákkal, ké-

*) John Greenleaf Whittier, az amerikaiak hírneves „quaker-poétája” (1807—1892) ezt a békét hirdető költeményét a mult század negyvenes éveinek háborus időszakában írta.

Zs. B.